

AKKOR KERESZTÜLÜTÖTT RAJTAM VALAMI...

Ismeretlen szerző

AKKOR KERESZTÜLÜTÖTT RAJTAM VALAMI...
(internetről - részlet egy riportból)

'...A tudatvesztésig ittam egy ismerős bárban, nem emlékszem, hogy kerültem az utcára, reggel egy kerülettel odébb, egy padon tértem magamhoz. Ültem a padon, és olyan fizikai és lelki fájdalmat éltem át, amit azóta sem. Fogalmam sem volt, hogy hogyan folytathatnám az életemet, egyáltalán akarom-e.

- És ekkor jött Isten?

- Harangoztak, még a hangsúlyra is emlékszem, a gúnyra, amikor magamban kimondtam: na, megyek, megkérdezem Istent, mit szól ehhez. Akkor keresztülütött rajtam valami, olyan volt, mintha egy ostor kettévágott volna, fájdalommal járt, mégis örömet éreztem. Megkerestem a templomot, az is furcsa volt, már rég nem harangoztak, mégis hallottam a harangokat. Beléptem a kapun, és valami erő, amit azóta nap mint nap átélek, de akkor ismeretlen volt a számomra, megint megütött, átnyilallt rajtam. Leültem, körülöttem megteltek a padok, én csak ültem, néztem az oltárt, az ablakokon beszűrődő fényeket, megszólalt az orgona. A pap beszélt. Lassan kiürültek a padsorok, a templomszolga körülöttem sertepertélt. Mindent érzékelttem, mozdulni azonban képtelen voltam, még a kezemet sem lettem volna képes megemelni. Több órát ott töltöttem. Egyszer csak azt éreztem, hogy mennem kell, és rendbe kell hoznom mindent. Nagyon nagy erő mozgott bennem. Gyalog mentem haza, nem akartam járműre vagy taxiba szállni, egyedül kellett lennem. Otthon lefeküdtem... Reggel felhívtam az anyámat, hogy hozzáköltözhetek-e, nagyon örült.

- Minden ilyen simán ment?

- ... Megvallottam anyámnak, hogy addig milyen életet éltem... Ez egyszerre volt nagyon nehéz, kimondani a történeteimet, de könnyű is, mert fizikailag éreztem, ahogyan lekerülnek rólam a súlyok... Sokat sírtunk, veszekedtünk, ha rossz napja van, néha felemlegeti a múltam, de nem tudok rá haragudni, mert tiszta szívvel megbocsátott. Reggelente kérdezgettem Istent, hogy jó úton járok-e, jól teszem-e, amit teszek, és hogy megérdemlem-e, hogy kilépjek a múltamból. Sosem konkrét választ adott, hanem úgy fordította a napomat, hogy az minden egyes percével előrelépést jelentett...'

mindennapi.hu

Forrás: www.keresztenydalok.hu